

Arrest

nr. 63 167 van 16 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 18 april 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 20 oktober 2010, verklaren er zich op 22 oktober 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt de asielaanvraag van verzoekers bij beslissing van 21 maart 2011, aangetekend verstuurd op dezelfde dag.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Ten aanzien van D.G.:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Serviër afkomstig uit Aleksinac. U beschikt over de Servische nationaliteit. U bent samenwonend met A. L. (O.V. 6.709.633), een Servisch staatsburger van Roma origine en u heeft samen drie kinderen. Aangezien er door de algemene situatie in Aleksinac geen werk was, heeft u nooit legaal gewerkt. U heeft reeds een aantal jaren problemen met uw longen. U bent in het ziekenhuis van Sokobanja behandeld voor tuberculose. Daar werd u gezegd dat u de medicijnen voor TBC gratis kon krijgen, maar toen u die in Aleksinac wilde gaan halen, diende u toch te betalen. U heeft de medicatie éénmaal gekocht en nadien heeft u deze niet meer genomen, omdat u het geld niet had. Regelmatig had u al eens problemen met uw Servische bureu, die de politie belden, omdat ze last hadden van uw dieren (vee en honden). De politie kwam dan ter plaatse, stelde een proces-verbaal op en meermaals heeft u een boete moeten betalen. Wanneer u zelf naar aanleiding van uw bureu de politie van Aleskinac belde, kwam de politie, maar stelden dan geen proces-verbaal op omdat volgend hen betreffende dergelijke onenigheden, geen proces-verbaal diende opgesteld te worden. U werkte illegaal op de markt en kreeg verschillende keren boetes opgelegd, omdat u op de markt werkte zonder vergunning. Naar uw mening kreeg u meer boetes dan de andere verkopers, die ook illegaal hun waren verkochten. U kreeg verder nog boetes, omdat u ondermeer met een vrachtwagen reed zonder rijbewijs en deze vrachtwagen niet technisch in orde was volgens de voorgeschreven normen. Omdat u uw boetes niet kon betalen, werd de geldboete omgezet in een gevangenisstraf. De gerechtelijke procedure is begonnen in 2004-2005, u werd toen samen met nog andere marktkramers veroordeeld. U werd veroordeeld tot de zwaarste straf, namelijk 257 dagen gevangenisstraf, wat gelijk staat aan 2500 euro boete. U bent in het totaal driemaal veroordeeld omwille van dezelfde hierboven aangehaalde feiten. En omdat u uw boetes niet kon betalen, is uw geldboete omgezet in een gevangenisstraf. Zo heeft u van 16 juni 2008 tot 31 oktober 2008 en van 14 september 2009 tot 24 oktober 2009 in de gevangenis verbleven. Volgens u hebben andere verkopers op de markt ook geen leundersvergunning, maar worden zij niet zo zwaar bestraft als u. Uit de geruchten in de gevangenis leidde u af dat u disproportioneel zwaar bestraft bent. U bent twee- of driemaal tevergeefs naar de politie van Aleksinac geweest om met de commandant van de politie te spreken over het feit dat u meer boetes kreeg dan andere verkopers, maar deze was tijdens uw bezoeken niet aanwezig en u heeft daarom met niemand kunnen spreken. Via uw advocaat heeft u omwille van de aan u opgelegde boetes in 2006 en 2007, klacht ingediend bij een instantie in Nis. Uw klacht werd om, voor u onbekende redenen, niet in overweging genomen. U heeft ook gesproken met een rechter Z. M., één van de rechters die in uw rechtzaken zetelde. Volgens hem bent u disproportioneel zwaar bestraft geweest en hij raadde u aan een klacht in te dienen te Nis. U heeft echter geen klacht ingediend, omdat uw klachten in 2007 tot niets hebben geleid en omdat u hoorde van anderen dat het niets uithaalt. U vermoedt dat u disproportioneel zwaar bestraft bent, omdat u nooit heeft deelgenomen aan de verkiezingen en u in 1999 niet ingegaan bent op uw oproeping voor mobilisatie voor het Servische leger. Op 15 juni 2010 heeft u een dispuut gekregen met uw vader, die in dronken toestand uw echtgenote uit het huis heeft gezet. De politie is ter plaatse gekomen, heeft u gearresteerd en een proces-verbaal opgesteld. U heeft uw vader niet geslagen, maar de politie heeft onterecht genoteerd in het proces-verbaal dat u uw vader geslagen heeft. De volgende dag werd u in de rechtbank van Aleksinac tot 10 000 dinar boete veroordeeld voor het toebrengen van slagen aan uw vader. U verbleef in de gevangenis van 15 juni 2010 tot 5 juli 2010. U heeft geen klacht ingediend omwille van het vervalste proces-verbaal. De zaak werd nadien overgebracht naar Nis. U bent op 11 oktober 2010 en uw echtgenote op 13 oktober 2010 verschenen voor de Rechtbank van Nis. Er werd nog geen vonnis geveld, maar u hoorde van politieagenten dat u een celstraf van 1 tot 5 jaar riskeert. U vreest dat u door de rechtbank van Nis onterecht zal veroordeeld worden voor het slaan van uw vader en een gevangenisstraf zal moeten uitzitten. In oktober 2010 bent u samen met uw partner en drie minderjarige kinderen vertrokken uit Servië, richting België, waar u op 20 oktober 2010 bent aangekomen en op 22 oktober 2010 een asielaanvraag hebt ingediend.

U bent in het bezit van uw internationaal paspoort, uitgereikt te Aleksinac op 7 oktober 2010; een verklaring van vrijlating uit de gevangenis van Nis, uitgereikt te Nis op 5 juli 2010; een medisch attest mbt uw longproblemen, behandeling en hospitalisatie van 2 februari 2010 tot 1 april 2010, uitgereikt te Sokobanja. Uw echtgenote legde tijdens haar gehoor op het CGVS uw werkboekje, uitgereikt te Aleksinac; uw Servische identiteitskaart, uitgereikt te Aleksinac op 6 september 2006; verschillende boetes, uitgereikt op 26 oktober 2010; uw geboorteakte, uitgereikt te Aleksinac op 4 oktober 2010 en uw bewijs van nationaliteit, uitgereikt op 5 oktober 2010 te Kulina neer.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat de door u en uw partner aangehaalde problemen (boetes voor illegale verkoop en het overtreden van de verkeersregels en andere voorschriften, veroordelingen die u opliep voor het niet betalen van deze boetes) geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat deze problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bovengenoemde problemen zijn immers louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. U benadrukte weliswaar dat de politie van Aleksinac u discrimineerde en onrechtmatig behandelde en dat de gerechtelijke instanties u disproportioneel hebben veroordeeld tot de betaling van te hoge boetes voor de illegale verkoop op de markt en andere verkeersovertredingen. Dit is echter louter gebaseerd op losse beweringen, hypothetische veronderstellingen en vage geruchten. Namelijk, aangaande de boetes omwille van illegale verkoop, verklaarde u zelf duidelijk nooit een leurdersvergunning te hebben gehad (gehoor CGVS, p. 5-6). Uit uw verklaringen blijkt dat uw bewering dat u meer boetes kreeg dan de andere verkopers, niet gebaseerd is op een objectief gegeven. Gevraagd waaruit u afleidt dat u de meeste boetes kreeg, beperkt u zich tot vage en losse beweringen en herhaalde u steeds dat u het meest moest betalen (gehoor CGVS, p. 6). Toen er dieper ingegaan werd op deze boetes, gaf u uiteindelijk toe dat u daarenboven nog betrapt bent op het rijden zonder rijbewijs en het rijden met een vrachtwagen die niet technisch in orde was (gehoor CGVS, p. 6). Gezien bovenstaande kan dan ook niet uit uw verklaringen afgeleid worden dat u onterecht boetes heeft ontvangen. Redelijkerwijze wordt aangenomen dat iedere burger zich aan de wettelijke normen en voorschriften van zijn land dient te houden. Uit bovenstaande blijkt dus geenszins dat enige vorm van machtsmisbruik door de politie van Aleksinac. Bijkomend, dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen aangaande deze opgelegde boetes door de politie van Aleksinac, geenszins overeen stemmen met deze van uw partner. Zo beweerde zij dat toen een agent van het bureau van Aleksinac u betrapte op het rijden zonder rijbewijs, hij u zou bedreigd hebben met een revolver en u op allerhande valse gronden beboet zou hebben voor andere overtredingen die u niet heeft gepleegd zoals ondermeer het rijden met een vrachtwagen die technisch niet in orde was (gehoor CGVS partner, p. 7). U daarentegen heeft geen enkel woord gerept over een bedreiging door een agent tijdens deze controle, evenmin maakt u gewag van boetes die op valse gronden zouden zijn uitgeschreven. Uit uw verklaringen blijkt daarentegen dat u wel degelijk toegeeft dat u heeft gereden met een vrachtwagen die technisch niet in orde was. U meent enkel dat u meer boetes en hogere boetes kreeg voor de illegale verkoop op de markt, in vergelijking met andere verkopers (gehoor CGVS, p. 5-6). Gezien bovenstaande, kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat de politie van Aleksinac u onrechtmatig behandeld heeft.

Betreffende uw bewering dat u disproportioneel zwaar /tot hogere boetes veroordeeld bent in vergelijking met andere personen die terecht stonden (gehoor CGVS, p. 8), dient er aangehaald te worden dat u uw beweringen wederom baseert op loutere vermoedens en geruchten van derden. U heeft geen enkel stuk of gerechtelijk document neergelegd, waaruit blijkt welke feiten u ten laste zijn gelegd of voor welke misdrijven u veroordeeld werd. U legt enkel een attest van vrijlating uit de gevangenis van Nis neer (dd. 5 juli 2010), waaruit blijkt dat u enkele korte gevangenisstraffen van 1 tot 16 dagen voor verschillende overtredingen, vastgesteld door de politierechtbank van Nis, hebt uitgezeten. Geenszins kan uit dit stuk afgeleid worden dat u onterecht of onrechtmatig veroordeeld zou zijn. U beweert dat u een hogere boete kreeg van de rechter, maar u baseert zich hiervoor wederom op hypothesen en geruchten die u zou hebben gehoord in de gevangenis. U meent dat u gevisieerd bent omdat u nooit heeft deelgenomen aan de verkiezingen en omdat u uw legerdienst niet heeft vervuld. Één van de drie zetelende rechters, Z. M., zou u gezegd hebben dat u te zwaar bestraft werd (gehoor CGVS, p. 6-7, 8, 9). Echter, u geeft zelf meermaals toe het niet zeker te weten en buiten deze hypothesen en losse beweringen, heeft u geen concrete objectieve elementen of stukken voorgelegd om deze te staven (gehoor CGVS, p. 7, 8). Bovendien verklaarde u zelf dat u sinds 1989 bent vrijgesteld van uw militaire dienst, dat de twee oproepingen in 1999 slechts vrijwillige dienst betroffen en dat u nadien niet gerechtelijk vervolgd bent voor het niet ingaan op deze (vrijwillige) oproepingen (gehoor CGVS, p. 8). In dit verband is het verder opmerkelijk dat u nagelaten heeft om klacht in te dienen bij de gerechtelijke instanties in Nis omwille van uw onterechte veroordeling, hoewel u beweert dat een zekere rechter Z. M., u de raad gaf om dit te doen. Uw verklaring voor dit nalaten, namelijk dat u van mensen gehoord had dat een klacht niets zou uithalen en dat u wel degelijk twee of drie keer eerder al klacht heeft neergelegd te Nis, is geenszins geloofwaardig en tegenstrijdig met eerdere verklaringen. Aanvankelijk beweerde u immers uitdrukkelijk nooit klacht te hebben ingediend bij enige instantie (ombudsman, openbaar ministerie, NGO of internationale organisatie) omwille van de aan u opgelegde

boetes of onrechtmatige behandeling door justitie of politie (gehoor CGVS, p. 7). Geconfronteerd met deze incoherentie, beweert u dat u geen klacht in Aleksinac zou hebben ingediend, enkel in Nis (gehoor CGVS, p. 9). Een dergelijke bewering heft de hierboven aangehaalde incoherentie niet op, aangezien u enkel gevraagd is of u klacht heeft ingediend en niet of u klacht heeft ingediend in Aleksinac (gehoor CGVS, p. 7). Verder is het opvallend dat wanneer er dieper ingegaan werd op deze klachten, u hier niets over kon vertellen. Zo kon u niet zeggen bij welke instantie u klacht heeft ingediend, noch waarom uw klacht zou geweigerd zijn (gehoor CGVS, p. 9-10). Van een asielzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij op de hoogte is van deze essentiële elementen of de inspanning doet zich hieromtrent te informeren. Gezien het geheel van bovenstaande discrepanties en incoherenties, vaagheden en hypothesen, die u tevens niet kon staven met enig overtuigend document of stuk, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u onterecht en onrechtmatig zou behandeld zijn door de politionele en de gerechtelijke instanties van Aleskinac en Nis.

Vervolgens, aangaande de gerechtelijke procedure die nog tegen u hangende zou zijn omwille van een dispuut met uw vader, dient er op gewezen te worden dat deze aangehaalde problemen eveneens louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard zijn en aldus niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie of enige verband houden met de criteria van de subsidiaire bescherming. Betreffende uw bewering dat de politie valselijk in het proces-verbaal genoteerd heeft dat u uw vader geslagen heeft, dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen hieromtrent evenmin stroken met deze van uw partner. Namelijk, u stelde uitdrukkelijk dat u uw vader niet geslagen heeft (gehoor CGVS, p. 10-11). Uw partner daarentegen verklaarde uitdrukkelijk dat u uw vader wel degelijk heeft geslagen, omdat hij haar beledigde omwille van haar Roma origine (gehoor CGVS partner, p. 9). Toen uw partner geconfronteerd werd met uw verklaringen, herzag zij haar versie en beweerde zij niet gezien te hebben wie wie heeft geslagen (gehoor CGVS partner, p. 9). Echter, het wijzigen van verklaringen na confrontatie met een tegenstrijdigheid, heft deze geenszins op. Van partners die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven kan in alle redelijkheid worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kernelementen van hun relaas. Gezien bovenstaande tegenstrijdigheid, kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat de politie van Aleksinac een vals proces-verbaal zou hebben opgesteld. In dit verband, kan er ook nog op gewezen worden dat het geenszins geloofwaardig is dat u niet op de hoogte zou zijn van het verder verloop van deze gerechtelijke procedure. U beweerde dat u zich twee of drie dagen voor uw interview op het CGVS geïnformeerd heeft bij uw tachtigjarige oma, die hierover niets zou weten (gehoor CGVS, p. 11). Echter, redelijkerwijs kan worden verwacht dat u een concrete en aannemelijke pogingen onderneemt om u op afdoende wijze te informeren over de evolutie van deze gerechtelijke procedure, aangezien u zelf aangeeft dat deze rechtszaak de directe aanleiding was voor het vertrek van u en uw gezin uit Servië (gehoor CGVS, p. 11). Uw nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse en het geheel van bovenstaande elementen, maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van een vals proces-verbaal onrechtmatig veroordeeld zal worden.

Verder, aangaande het dispuut met uw Servische burens over uw vee, waarbij de politie van Aleksinac u dan onterecht geldboetes oplegde en wanneer u klacht indiende tegen uw burens, weigerde om een proces-verbaal op te stellen (gehoor CGVS, p. 12-13), dient opgemerkt te worden dat deze door u aangehaalde problemen met uw burens over uw dieren en vee, eveneens louter problemen zijn van interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard, die geenszins ressorteren onder de Vluchtelingenconventie en de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U beweerde dat de politie u discrimineerde ten opzichte van uw burens. U weet niet waarom de politie u niet geloofde, u denkt dat u bij hen bekend staat als een ongeloofwaardig iemand (gehoor CGVS, p. 13). Hierover dient opgemerkt te worden dat indien daadwerkelijk sprake is van onrechtmatige of ongelijke behandeling door de politie van Aleksinac in het conflict met uw burens, u niet heeft aangetoond dat u hiervoor geen klacht kon indienen bij hogere instanties of autoriteiten. U verklaarde dat u geen klacht heeft ingediend, omdat u nergens terecht kan om te klagen en omdat u niet nog grotere problemen wilde (gehoor CGVS, p. 12, 13). Dergelijke verklaringen zijn geenszins afdoende ter verklaring van uw nalaten, daar in Servië meerdere mechanismen bestaan - om politioneel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. Namelijk, uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees

en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat erondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Voorts verklaarde u dat u sinds een aantal jaren problemen heeft met uw longen, ten gevolge van een zware infectie (gehoor CGVS, p. 4). Volgens uw partner bent u ook nerveus, heeft u slaapproblemen en krijgt u epileptische aanvallen, voornamelijk als u ruzie heeft met uw vader (gehoor CGVS, partner, p. 6). Betreffende uw medische toestand, waarvan u uw longproblemen staafde met een medisch attest, dient erop gewezen te worden dat deze op zich echter geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenote dat u omwille van de epileptische aanvallen behandeld bent in het ziekenhuis van Ozren en dat u injecties heeft gekregen. Uw partner haalde tevens aan dat u niet verder in Servië kan behandeld worden omdat u ziek bent, niet werkt, drie kinderen heeft en niet over financiële middelen beschikt. Dit zijn echter problemen van socio-economische aard die evenmin verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie noch met de subsidiaire beschermingsstatus (gehoor CGVS, partner, p. 7). Aangaande uw bewering dat u uw medicatie voor de behandeling van uw TBC niet gratis heeft gekregen, in tegenstelling tot wat u aanvankelijk gezegd is geweest in het ziekenhuis van Sokobanja (gehoor CGVS, p. 4), dient opgemerkt te worden dat u het ziekenhuis hiervan niet op de hoogte heeft gebracht, dat u nagelaten heeft te informeren hoe u deze medicatie dan gratis zou kunnen verkrijgen. U beweerde zelf dat u maar éénmaal uw medicatie bent gaan halen en dat u het nadien heeft verwaarloosd (gehoor CGVS p.4). Uw bewering dat er aangaande uw medische problemen niet naar u geluisterd werd, stemt niet overeenstemt met de hierboven aangehaalde verklaringen van uw echtgenote en evenmin met het door u neergelegde medische attest. Uit dit attest, blijkt wel degelijk dat u vanaf 2 februari 2010 tot 1 april 2010 behandeld bent voor tuberculose en medicatie heeft gekregen in het ziekenhuis van Sokobanja. Bovendien, blijkt hier verder nog uit dat u zelf vrijwillig tweemaal uw behandeling heeft onderbroken en dat de politie van Sokobanja hiervan op de hoogte is gesteld. Verder blijkt nog uit dit attest dat u werd ontslagen uit het ziekenhuis, omdat u de regels van de interne orde van het ziekenhuis heeft overtreden. U stelt zelf nog dat u na uw hospitalisatie geen andere arts heeft geraadpleegd, omdat u niet zou weten bij welke arts u zou moeten gaan en omdat de arts die u heeft behandeld in Sokobanja te ver zou zijn (gehoor CGVS, p. 4), is geenszins overtuigend. Uit voorgaande blijkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst geen toegang had tot medische zorgverlening of dat u geen gepaste medische behandeling zou hebben gekregen.

Tot slot verklaarde u dat u nooit legaal heeft gewerkt en dat u allerlei klusjes heeft gedaan in het zwart. Er dient echter op gewezen te worden dat u zelf aanhaalt dat de algemene slechte economische situatie voor iedereen geldt en dat deze een gevolg is van de sluiting van een mijn in 1991 in uw regio. U verklaarde tevens nog dat uw partner wel een sociale uitkering heeft ontvangen vanaf 2008 tijdens uw verblijf in de gevangenis (gehoor CGVS, p. 3). Verder, blijkt uit de door uw partner neergelegde werkboekjes, dat u zich de laatste jaren slechts sporadisch heeft ingeschreven in een arbeidsbureau (éénmaal in 2009, driemaal in 2007 en éénmaal in 2006). Volgens uw partner, omdat u in de gevangenis of het hospitaal verbleef (gehoor CGVS partner, p. 4). In het licht van deze vaststellingen, zijn de hierboven aangehaalde problemen om legaal werk te vinden, van louter socio-economische aard en houden als dusdanig evenmin verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw internationaal paspoort, uw werkboekje, uw Servische identiteitskaart, uw geboorteakte en bewijs van nationaliteit, bevatten louter persoonsgegevens betreffende uw identiteit, nationaliteit en arbeidsgegevens, die hier niet in twijfel getrokken worden. De verklaring van vrijlating uit de gevangenis van Nis en verschillende boetes, zijn elementen die evenmin betwist worden, maar geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Het Macedonische medische attest waarnaar reeds werd verwezen in bovenstaande argumentatie bevat enkel gegevens betreffende uw medische toestand, welke evenmin in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ten aanzien van A.L.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Servisch staatsburger van Roma origine en afkomstig uit Aleksinac. U bent samenwonend met D. G. (O.V. 6.709.660), een Servisch staatsburger van Servische origine en u heeft samen drie kinderen. U zou samen met uw partner textiel verkocht hebben op straat. Omdat jullie goederen verkochten zonder wettelijke vergunning zouden jullie dagelijks boetes gekregen hebben. U en uw partner waren ook ingeschreven in een arbeidsbureau, maar jullie hebben geen legaal werk gevonden. Uw partner had fysieke en psychologische problemen. Voor zijn psychologische problemen heeft uw partner geen beroep gedaan op een arts of medische hulp gezocht, voor zijn andere medische problemen, vooral longproblemen, is hij behandeld en opgenomen geweest in het ziekenhuis van Ozren geweest. U bent daarom gaan informeren voor een uitkering op de sociale dienst, maar omdat u al een sociale uitkering kreeg, kon u geen bijkomende uitkering ontvangen. Uw partner werd driemaal veroordeeld en heeft in de gevangenis verbleven in 2008, 2009 en 2010. Hij werd veroordeeld omwille van illegale verkoop op straat, omdat hij een buurvrouw en de vrouw van zijn broer had beledigd en omdat hij gereden had zonder rijbewijs. Bij een controle werd uw partner bedreigd door een gewapende agent en er werden ook valse boetes uitgeschreven bijvoorbeeld voor een vrachtwagen die niet in orde zou zijn. Ongeveer in september 2010, een maand voor uw vertrek, kregen u en uw partner een dispuut met uw schoonvader omwille van uw Roma-origine. Uw schoonvader beledigde u en daarop ontstond een gevecht. Uw schoonvader belde de politie. Momenteel is er nog steeds een gerechtelijke procedure lopende tegen uw partner, omwille van dit dispuut. Omdat u van de rechter vernomen had dat de boete hoog zou zijn, heeft u besloten samen met uw gezin Servië te verlaten. U wilde ook omwille van het welzijn van uw kinderen, de gezondheidsproblemen van uw partner en de problemen met uw schoonvader niet langer in Servië blijven. U heeft samen met uw partner en drie minderjarige kinderen in oktober 2010 Servië verlaten, u bent na een paar dagen, op 20 oktober 2010 aangekomen in België, waar u op 22 oktober 2010 een asielaanvraag heeft ingediend.

U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt te Nis op 7 oktober 2010; het paspoort van uw dochter B., uitgereikt te Nis op 8 oktober 2010; het paspoort van uw zoon M., uitgereikt te Nis op 8 oktober 2010; het paspoort van zoon N., uitgereikt te Nis op 8 oktober 2010; uw werkboekje, uitgereikt te Aleksinac op 22 oktober 1991; uw Servische identiteitskaart, uitgereikt te Aleksinac op 19 mei 2003; uw gezondheidsboekje, uitgereikt te Aleksinac; het gezondheidsboekje van uw dochter Brankica, uitgereikt te Aleksinac; het gezondheidsboekje van uw zoon M., uitgereikt te Aleksinac; het gezondheidsboekje van uw zoon N., uitgereikt te Aleksinac; een busticket op naam van uw zoon N., uitgereikt op 17 oktober 2010 te Belgrado; uw geboorteakte, uitgereikt te Prokupje op 5 oktober 2010; de geboorteakte van uw zoon N., uitgereikt te Aleksinac op 7 oktober 2010; geboorteakte van uw dochter B., uitgereikt te Aleksinac op 7 oktober 2010 en een nationaliteitsbewijs van uw dochter B., uitgereikt te Aleksinac op 7 oktober 2010.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door partner D. G. (O.V. 6.709.660). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw partner werd als volgt gemotiveerd:

"Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat de door u en uw partner aangehaalde problemen (boetes voor illegale verkoop en het overtreden van de verkeersregels en andere voorschriften, veroordelingen die u opliep voor het niet betalen van deze boetes) geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat deze problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bovengenoemde problemen zijn immers louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. U benadrukte weliswaar dat de politie van Aleksinac u discrimineerde en onrechtmatig behandelde en dat de gerechtelijke instanties u disproportioneel hebben veroordeeld tot de betaling van te hoge boetes voor de illegale verkoop op de markt en andere verkeersovertredingen. Dit is echter louter gebaseerd op losse beweringen, hypothetische veronderstellingen en vage geruchten. Namelijk, aangaande de boetes omwille van illegale verkoop, verklaarde u zelf duidelijk nooit een leurdersvergunning te hebben gehad (gehoor CGVS, p. 5-6). Uit uw verklaringen blijkt dat uw bewering dat u meer boetes kreeg dan de andere verkopers, niet gebaseerd is op een objectief gegeven. Gevraagd waaruit u afleidt dat u de meeste boetes kreeg, beperkt u zich tot vage en losse beweringen en herhaalde u steeds dat u het meest moest betalen (gehoor CGVS, p. 6). Toen er dieper ingegaan werd op deze boetes, gaf u uiteindelijk toe dat u daarenboven nog betrapt bent op het rijden zonder rijbewijs en het rijden met een vrachtwagen die niet technisch in orde was (gehoor CGVS, p. 6). Gezien bovenstaande kan dan ook niet uit uw verklaringen afgeleid worden dat u onterecht boetes heeft ontvangen. Redelijkerwijze wordt aangenomen dat iedere burger zich aan de wettelijke normen en voorschriften van zijn land dient te houden. Uit bovenstaande blijkt dus geenszins dat enige vorm van machtsmisbruik door de politie van Aleksinac. Bijkomend, dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen aangaande deze opgelegde boetes door de politie van Aleksinac, geenszins overeen stemmen met deze van uw partner. Zo beweerde zij dat toen een agent van het bureau van Aleksinac u betrapte op het rijden zonder rijbewijs, hij u zou bedreigd hebben met een revolver en u op allerhande valse gronden beboet zou hebben voor andere overtredingen die u niet heeft gepleegd zoals ondermeer het rijden met een vrachtwagen die technisch niet in orde was (gehoor CGVS partner, p. 7). U daarentegen heeft geen enkel woord gerept over een bedreiging door een agent tijdens deze controle, evenmin maakt u gewag van boetes die op valse gronden zouden zijn uitgeschreven. Uit uw verklaringen blijkt daarentegen dat u wel degelijk toegeeft dat u heeft gereden met een vrachtwagen die technisch niet in orde was. U meent enkel dat u meer boetes en hogere boetes kreeg voor de illegale verkoop op de markt, in vergelijking met andere verkopers (gehoor CGVS, p. 5-6). Gezien bovenstaande, kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat de politie van Aleksinac u onrechtmatig behandeld heeft.

Betreffende uw bewering dat u disproportioneel zwaar /tot hogere boetes veroordeeld bent in vergelijking met andere personen die terecht stonden (gehoor CGVS, p. 8), dient er aangehaald te worden dat u uw beweringen wederom baseert op loutere vermoedens en geruchten van derden. U heeft geen enkel stuk of gerechtelijk document neergelegd, waaruit blijkt welke feiten u ten laste zijn gelegd of voor welke misdrijven u veroordeeld werd. U legt enkel een attest van vrijlating uit de gevangenis van Nis neer (dd. 5 juli 2010), waaruit blijkt dat u enkele korte gevangenisstraffen van 1 tot 16 dagen voor verschillende overtredingen, vastgesteld door de politierechtbank van Nis, hebt uitgezeten. Geenszins kan uit dit stuk afgeleid worden dat u onterecht of onrechtmatig veroordeeld zou zijn. U beweert dat u een hogere boete kreeg van de rechter, maar u baseert zich hiervoor wederom op hypothesen en geruchten die u zou hebben gehoord in de gevangenis. U meent dat u gevisieerd bent omdat u nooit heeft deelgenomen aan de verkiezingen en omdat u uw legerdienst niet heeft vervuld. Één van de drie zetelende rechters, Z. M., zou u gezegd hebben dat u te zwaar bestraft werd (gehoor CGVS, p. 6-7, 8, 9). Echter, u geeft zelf meermaals toe het niet zeker te weten en buiten deze hypothesen en losse beweringen, heeft u geen concrete objectieve elementen of stukken voorgelegd om deze te staven (gehoor CGVS, p. 7, 8). Bovendien verklaarde u zelf dat u sinds 1989 bent vrijgesteld van uw militaire dienst, dat de twee oproepingen in 1999 slechts vrijwillige dienst betroffen en dat u nadien niet gerechtelijk vervolgd bent voor het niet ingaan op deze (vrijwillige) oproepingen (gehoor CGVS, p. 8). In dit verband is het verder opmerkelijk dat u nagelaten heeft om klacht in te dienen bij de gerechtelijke instanties in Nis omwille van uw onterechte veroordeling, hoewel u beweert dat een zekere rechter Z. M., u de raad gaf om dit te doen. Uw verklaring voor dit nalaten, namelijk dat u van mensen gehoord had dat een klacht niets zou uithalen en dat u wel degelijk twee of drie keer eerder al klacht heeft neergelegd te Nis, is geenszins geloofwaardig en tegenstrijdig met eerdere verklaringen. Aanvankelijk beweerde u immers uitdrukkelijk nooit klacht te hebben ingediend bij enige instantie

(ombudsman, openbaar ministerie, NGO of internationale organisatie) omwille van de aan u opgelegde boetes of onrechtmatige behandeling door justitie of politie (gehoor CGVS, p. 7). Geconfronteerd met deze incoherentie, beweert u dat u geen klacht in Aleksinac zou hebben ingediend, enkel in Nis (gehoor CGVS, p. 9). Een dergelijke bewering heft de hierboven aangehaalde incoherentie niet op, aangezien u enkel gevraagd is of u klacht heeft ingediend en niet of u klacht heeft ingediend in Aleksinac (gehoor CGVS, p. 7). Verder is het opvallend dat wanneer er dieper ingegaan werd op deze klachten, u hier niets over kon vertellen. Zo kon u niet zeggen bij welke instantie u klacht heeft ingediend, noch waarom uw klacht zou geweigerd zijn (gehoor CGVS, p. 9-10). Van een asielzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij op de hoogte is van deze essentiële elementen of de inspanning doet zich hieromtrent te informeren. Gezien het geheel van bovenstaande discrepanties en incoherenties, vaagheden en hypothesen, die u tevens niet kon staven met enig overtuigend document of stuk, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u onterecht en onrechtmatig zou behandeld zijn door de politionele en de gerechtelijke instanties van Aleskinac en Nis.

Vervolgens, aangaande de gerechtelijke procedure die nog tegen u hangende zou zijn omwille van een dispuut met uw vader, dient er op gewezen te worden dat deze aangehaalde problemen eveneens louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard zijn en aldus niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie of enige verband houden met de criteria van de subsidiaire bescherming. Betreffende uw bewering dat de politie valselijk in het proces-verbaal genoteerd heeft dat u uw vader geslagen heeft, dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen hieromtrent evenmin stroken met deze van uw partner. Namelijk, u stelde uitdrukkelijk dat u uw vader niet geslagen heeft (gehoor CGVS, p. 10-11). Uw partner daarentegen verklaarde uitdrukkelijk dat u uw vader wel degelijk heeft geslagen, omdat hij haar beledigde omwille van haar Roma origine (gehoor CGVS partner, p. 9). Toen uw partner geconfronteerd werd met uw verklaringen, herzag zij haar versie en beweerde zij niet gezien te hebben wie wie heeft geslagen (gehoor CGVS partner, p. 9). Echter, het wijzigen van verklaringen na confrontatie met een tegenstrijdigheid, heft deze geenszins op. Van partners die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven kan in alle redelijkheid worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kernelementen van hun relaas. Gezien bovenstaande tegenstrijdigheid, kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat de politie van Aleksinac een vals proces-verbaal zou hebben opgesteld. In dit verband, kan er ook nog op gewezen worden dat het geenszins geloofwaardig is dat u niet op de hoogte zou zijn van het verder verloop van deze gerechtelijke procedure. U beweerde dat u zich twee of drie dagen voor uw interview op het CGVS geïnformeerd heeft bij uw tachtigjarige oma, die hierover niets zou weten (gehoor CGVS, p. 11). Echter, redelijkerwijs kan worden verwacht dat u een concrete en aannemelijke pogingen onderneemt om u op afdoende wijze te informeren over de evolutie van deze gerechtelijke procedure, aangezien u zelf aangeeft dat deze rechtzaak de directe aanleiding was voor het vertrek van u en uw gezin uit Servië (gehoor CGVS, p. 11). Uw nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse en het geheel van bovenstaande elementen, maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van een vals proces-verbaal onrechtmatig veroordeeld zal worden.

Verder, aangaande het dispuut met uw Servische burens over uw vee, waarbij de politie van Aleksinac u dan onterecht geldboetes oplegde en wanneer u klacht indiende tegen uw burens, weigerde om een proces-verbaal op te stellen (gehoor CGVS, p. 12-13), dient opgemerkt te worden dat deze door u aangehaalde problemen met uw burens over uw dieren en vee, eveneens louter problemen zijn van interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard, die geenszins ressorteren onder de Vluchtelingenconventie en de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U beweerde dat de politie u discrimineerde ten opzichte van uw burens. U weet niet waarom de politie u niet geloofde, u denkt dat u bij hen bekend staat als een ongeloofwaardig iemand (gehoor CGVS, p. 13). Hierover dient opgemerkt te worden dat indien daadwerkelijk sprake is van onrechtmatige of ongelijke behandeling door de politie van Aleksinac in het conflict met uw burens, u niet heeft aangetoond dat u hiervoor geen klacht kon indienen bij hogere instanties of autoriteiten. U verklaarde dat u geen klacht heeft ingediend, omdat u nergens terecht kan om te klagen en omdat u niet nog grotere problemen wilde (gehoor CGVS, p. 12, 13). Dergelijke verklaringen zijn geenszins afdoende ter verklaring van uw nalaten, daar in Servië meerdere mechanismen bestaan - om politioneel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. Namelijk, uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het

Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Voorts verklaarde u dat u sinds een aantal jaren problemen heeft met uw longen, ten gevolge van een zware infectie (gehoor CGVS, p. 4). Volgens uw partner bent u ook nerveus, heeft u slaapproblemen en krijgt u epileptische aanvallen, voornamelijk als u ruzie heeft met uw vader (gehoor CGVS, partner, p. 6). Betreffende uw medische toestand, waarvan u uw longproblemen staafde met een medisch attest, dient erop gewezen te worden dat deze op zich echter geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Bovendien blijkt uit de verklaringen van uw echtgenote dat u omwille van de epileptische aanvallen behandeld bent in het ziekenhuis van Ozren en dat u injecties heeft gekregen. Uw partner haalde tevens aan dat u niet verder in Servië kan behandeld worden omdat u ziek bent, niet werkt, drie kinderen heeft en niet over financiële middelen beschikt. Dit zijn echter problemen van socio-economische aard die evenmin verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie noch met de subsidiaire beschermingsstatus (gehoor CGVS, partner, p. 7). Aangaande uw bewering dat u uw medicatie voor de behandeling van uw TBC niet gratis heeft gekregen, in tegenstelling tot wat u aanvankelijk gezegd is geweest in het ziekenhuis van Sokobanja (gehoor CGVS, p. 4), dient opgemerkt te worden dat u het ziekenhuis hiervan niet op de hoogte heeft gebracht, dat u nagelaten heeft te informeren hoe u deze medicatie dan gratis zou kunnen verkrijgen. U beweerde zelf dat u maar éénmaal uw medicatie bent gaan halen en dat u het nadien heeft verwaarloosd (gehoor CGVS p.4). Uw bewering dat er aangaande uw medische problemen niet naar u geluisterd werd, stemt niet overeenstemt met de hierboven aangehaalde verklaringen van uw echtgenote en evenmin met het door u neergelegde medische attest. Uit dit attest, blijkt wel degelijk dat u vanaf 2 februari 2010 tot 1 april 2010 behandeld bent voor tuberculose en medicatie heeft gekregen in het ziekenhuis van Sokobanja. Bovendien, blijkt hier verder nog uit dat u zelf vrijwillig tweemaal uw behandeling heeft onderbroken en dat de politie van Sokobanja hiervan op de hoogte is gesteld. Verder blijkt nog uit dit attest dat u werd ontslagen uit het ziekenhuis, omdat u de regels van de interne orde van het ziekenhuis heeft overtreden. U stelt zelf nog dat u na uw hospitalisatie geen andere arts heeft geraadpleegd, omdat u niet zou weten bij welke arts u zou moeten gaan en omdat de arts die u heeft behandeld in Sokobanja te ver zou zijn (gehoor CGVS, p. 4), is geenszins overtuigend. Uit voorgaande blijkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst geen toegang had tot medische zorgverlening of dat u geen gepaste medische behandeling zou hebben gekregen.

Tot slot verklaarde u dat u nooit legaal heeft gewerkt en dat u allerlei klusjes heeft gedaan in het zwart. Er dient echter op gewezen te worden dat u zelf aanhaalt dat de algemene slechte economische situatie voor iedereen geldt en dat deze een gevolg is van de sluiting van een mijn in 1991 in uw regio. U verklaarde tevens nog dat uw partner wel een sociale uitkering heeft ontvangen vanaf 2008 tijdens uw verblijf in de gevangenis (gehoor CGVS, p. 3). Verder, blijkt uit de door uw partner neergelegde werkboekjes, dat u zich de laatste jaren slechts sporadisch heeft ingeschreven in een arbeidsbureau (éénmaal in 2009, driemaal in 2007 en éénmaal in 2006). Volgens uw partner, omdat u in de gevangenis of het hospitaal verbleef (gehoor CGVS partner, p. 4). In het licht van deze vaststellingen, zijn de hierboven aangehaalde problemen om legaal werk te vinden, van louter socio-economische aard en houden als dusdanig evenmin verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw internationaal paspoort, uw werkboekje, uw Servische identiteitskaart, uw geboorteakte en bewijs van nationaliteit, bevatten louter persoonsgegevens betreffende uw identiteit, nationaliteit en arbeidsgegevens, die hier niet in twijfel getrokken worden. De verklaring van vrijlating uit de gevangenis van Nis en verschillende boetes, zijn elementen die evenmin betwist worden, maar geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Het Macedonische medische attest waarnaar reeds werd verwezen in bovenstaande argumentatie bevat enkel gegevens betreffende uw medische toestand, welke evenmin in twijfel wordt getrokken."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde stukken zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen, daar al deze hierboven aangehaalde stukken enkel betrekking hebben op uw identiteits-, gezondheidsgegevens van u en uw kinderen, die niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 1 (A), 2 van het vluchtelingenverdrag, en een schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers stellen dat de politie hen discrimineerde en onrechtmatig behandelde en de gerechtelijke instanties hen disproportioneel veroordeelde tot betaling van hoge boetes voor de illegale verkoop op de markt en andere verkeersovertredingen. Verzoeker stelde dat hij meer boetes kreeg dan andere leurdere.

Verzoekers stellen, inzake hun tegenstrijdige verklaringen aangaande de opgelegde boete voor het rijden met een vrachtwagen zonder de juiste papieren, dat verzoekster op dat moment niet aanwezig was en een eigen 'draai' gaf aan het verhaal die evenwel niet strookt met wat werkelijk gebeurd is. Verzoeker vervolgt dat hij geen advocaat is en dat hij dus niet de juiste strafmaat kent op bepaalde overtredingen, maar toch kon vaststellen dat anderen voor gelijkaardige feiten minder gestraft werden. Verzoeker heeft de indruk dat hij disproportioneel gestraft werd omdat men hem liever in het leger zag dan op straat textiel te verkopen, hoewel hij niet ontkent dat het hier om een vrijwillige deelname gaat. Verzoeker benadrukt nogmaals klacht te hebben ingediend in Nis en niet in Aleksinac. Verzoeker blijft erbij dat hij zijn vader niet geslagen heeft. Verzoekster verklaarde initieel inderdaad dat haar man zijn vader sloeg maar diende achteraf toe te geven dat zij dit niet met zekerheid kon stellen omdat zij niet daadwerkelijk gezien heeft wie geslagen heeft. De waarheid ligt met andere woorden in het midden. Het handgemeen met zijn vader kan bijgevolg volgens verzoeker niet louter en alleen op hem worden teruggebracht zodat het proces-verbaal niet correct werd opgesteld. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk nog interesse toont in het verdere verloop van deze gerechtelijke procedure die nog tegen hem loopt, en dit via telefonisch contact met zijn grootmoeder. Verzoekers menen dat de bestreden beslissingen zich louter focussen op de verklaringen dat verzoeker steeds disproportioneel beboet en vervolgd werd zonder rekening te houden met andere elementen. Zo mag niet vergeten worden dat de armoedeproblemen van verzoeker niet los gezien mogen worden van andere elementen. Verzoeker lijdt aan longproblemen en epilepsie en hiervoor werd hij behandeld in het ziekenhuis. Hij heeft aan dat hij zijn medicijnen niet gratis kan verkrijgen, alhoewel in het ziekenhuis werd verteld dat dit wel het geval zou zijn. Dit is een vaak voorkomende praktijk in Servië, het geven van steekpenningen is een vaak voorkomend fenomeen. Hierdoor kon verzoeker niet functioneren en dus moeilijk werk vinden. Dit dient gecombineerd gezien te worden met het feit dat verzoeker op regelmatige basis voor korte perioden in de gevangenis zat. Hij kreeg geen vervanginkomen maar in 2008 kreeg verzoekster wel een vervanginkomen toen verzoeker in de gevangenis zat.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers niet aanvoeren op welke manier het artikel 48/5 van de vreemdelingenwet zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de wijze waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoeker beperkt zich in zijn betoog tot een loutere verwijzing naar voormelde wetsbepaling. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

De ingeroepen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet mist juridische grondslag. De bestreden beslissing werd immers niet genomen op basis van dit artikel, maar is gesteund op artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet volgens de bevoegdheid die aan de commissaris-generaal werd toegekend in toepassing van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet.

De specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht hier is bereikt.

2.3. De Raad is van mening dat verzoekers onvoldoende aannemelijk hebben gemaakt Servië verlaten te hebben en/of er niet naar terug te kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat de door verzoekers aangehaalde problemen in het algemeen (boetes voor illegale verkoop en het overtreden van de verkeersregels en andere voorschriften, dispuut met burens over vee, veroordelingen voor het niet betalen van deze boetes) en het hoofdmotief van verzoekers' vertrek uit Servië, zijnde de hangende gerechtelijke procedure omwille van een dispuut tussen verzoeker en zijn vader in het bijzonder, geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het vluchtelingenverdrag en louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard zijn; dat gezien het geheel van discrepanties en incoherenties, vaagheden en hypothesen, die verzoekers tevens niet konden staven met enig overtuigend document of stuk, er geen enkel geloof kon worden gehecht aan hun bewering onterecht en onrechtmatig behandeld te zijn door de politieke en de gerechtelijke instanties van Aleksinac en Nis; dat met betrekking tot de problemen van verzoeker inzake zijn medische toestand kan worden vastgesteld dat noch uit het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker om één van de redenen vervat in het Vluchtelingenverdrag geen of onvoldoende toegang had tot de medische voorzieningen in zijn land van herkomst. Verzoeker dient zich dan ook voor de beoordeling van zijn medische problemen te beroepen op de hiertoe geëigende procedure; meer bepaald dient hij een aanvraag van machtiging tot het verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekers herhalen in het verzoekschrift hun asielmotieven maar weerleggen op geen enkele wijze de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad sluit zich aan bij de motivering van de bestreden beslissing.

2.4. Waar verzoekers in fine vragen om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en in ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER